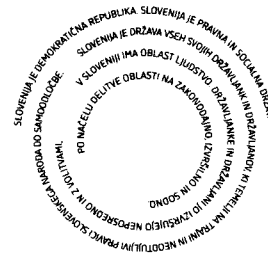

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 80, f: 01 478 98 70, e: ps-dlgv@dz-rs.si, www.dz-rs.si

**Skupina poslank in poslancev
(prvopodpisani Rihard Braniselj)**

Ljubljana, 6. 2. 2013

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Date: - 6 -02- 2013
 No: 004-03/13-4/1
 No: 980-VI
 No: 50-200
 No:

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92, 15/94, 19/94, 44/94, 123/04 in 90/05) ter 114. in 115. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 35/02, 60/04, 64/07 in 105/10) vlagamo podpisani poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOLITVAH PREDSEDNIKA REPUBLIKE

in vam ga na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora Republike Slovenije pošiljamo v obravnavo.

Na sejah Državnega zbora Republike Slovenije in na sejah matičnega delovnega telesa bodo sodelovali; Rihard Braniselj, dr. Gregor Virant in Kristina Valenčič.

Priloga:

- podpisi poslank in poslancev

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOLITVAH PREDSEDNIKA REPUBLIKE

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

V zadnjih letih je bilo v Sloveniji javno izpostavljenih več primerov političnih oz. javnih funkcionarjev, ki so v različnih fazah kazenskih postopkov in kljub pritisku javnosti niso odstopili ali se odrekli kandidiranju. Kot razloge za vztrajanje na svojih funkcijah so v glavnem navajali politično motiviranost pravosodnih organov.

Takšno ravnanje spodkopava temelje države, saj ruši temeljno zaupanje državljanov in državljanov tako v pravno državo kot v zakonodajno in izvršno vejo politične oblasti. »Obramba« politikov, ki »ne priznava sodišča«, neposredno spodjeda nujno avtoriteto pravosodja, po drugi strani pa želi posredno ustvarjati občutek, da je pravosodje pristransko, nestrokovno in vođeno s strani dela politike, kar se pogosto interpretira, kot da obstajata dve pravni državi, ena za »navadne« državljanke in druga za privilegirane. Zaupanje ljudi v pravo in pravno državo je prav zaradi tovrstnega neodgovornega ravnanja nekaterih politikov načeto. Stopnja zaupanja javnosti v pravosodni sistem je ključna za njegovo učinkovito funkcioniranje. Enako seveda velja tudi za zaupanje javnosti v politiko, ki je v zadnjih letih izjemno nizko in vodi do škodljivih občutkov, da so vsi politiki enaki in da je edina alternativa zavrnitev politike v celoti. Ravnanje posameznih politikov, ki so v kazenskem postopku, pa kljub temu vztrajajo na svojih funkcijah, ali na funkcije celo kandidirajo, občutek umazanosti in pokvarjenosti politikov in politike le povečuje.

V skrbi za krepitev pravne države bi funkcionar, ki se znajde v kazenskem postopku, moral odstopiti. Le takšno ravnanje je v skladu s pričakovano integriteto, kot jo opredeljuje zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. Temeljni cilj omenjenega, v letu 2010 sprejetega zakona je, da država največjo možno pozornost posveti krepitvi integritete v javnem sektorju, torej zagotovi pogoje, da uslužbenci in funkcionarji svoje delo opravljajo pošteno in profesionalno. Toda veljavna zakonodaja formalno ne obvezuje funkcionarjev, ki so v kazenskem postopku, da bi odstopili, oziroma ne določa, da bi jim funkcija prenehala po zakonu. Očitno se je zakonodajalec zanašal na nesporno dejstvo, da takšen odstop funkcionarjem narekuje že splošna profesionalna etika. Ne le stanje, temveč še nadaljnje zniževanje politične kulture, razkrajanje temeljnega zaupanja in sprejemanja kot ključnega veziva družbene pogodbe, razgradnja pravne države, naraščajoče in vse bolj radikalno izraženo nezadovoljstvo vse večjega deleža ljudi nad takšnimi razmerami narekuje številne odločne, a premišljene in načelne ukrepe. Mednje po našem trdnem prepričanju sodi tudi zapis, sicer običajno nenapisanih in »samoumevnih« pravil etičnega in profesionalnega ravnanja javnih funkcionarjev, v zakonodajo Republike Slovenije.

Pri tem se lahko v določeni meri opremo tudi na obstoječo ureditev položaja javnih uslužbencev. Trenutno stanje na tem področju v Sloveniji namreč zaznamuje absurđna situacija, ko so za delo javnih uslužbencev v tem kontekstu zahtevani bistveno strožji pogoji kot za delovanje funkcionarjev. Ureditev je nesistemska, še posebej, ker so funkcionarji javnim uslužbencem praviloma nadrejeni, kar v praksi pomeni, da za nadrejene veljajo nižji zakonski standardi za zagotavljanje integritete kot za njihove podrejene in ne obratno.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve predloga zakona

Iz navedenih razlogov predlagamo ureditev, po kateri se statusa uradnikov in funkcionarjev glede vstopnih pogojev in pogojev prenehanja funkcije izenačita, oz. da so pogoji za prenehanje mandata funkcionarjev še nekoliko strožji, kot veljajo za uradnike. Uradniki morajo po veljavnem zakonu o javnih uslužbencih že ob prijavi na razpis za delovno mesto izkazati, da niso pravnomočno obsojeni zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in da niso bili obsojeni na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot šest mesecev ter da zoper njih ni bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti (2. odstavek 88. člena). Uradniku delovno razmerje preneha, če je s pravnomočno sodbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, z nepogojno kaznijo več kot šest mesecev (2. tč 1. odst. 154. člena).

Za politične funkcionarje se ureditev razlikuje. Pravico biti voljen za poslanca ima v skladu s 7. členom Zakona o volitvah v državni zbor državljan RS, ki je na dan glasovanja dopolnil osemnajst let in mu ni odvzeta poslovna sposobnost. Pasivno volilno pravico na volitvah za predsednika republike ima državljan RS, ki je na dan glasovanja polnoleten (2. Člen Zakona o volitvah predsednika republike). Za občinskega svetnika ali župana lahko kandidira državljan RS ali druge države članice EU s stalnim prebivališčem, ki je na dan glasovanja dopolnil 18 let starosti (5. in 103. člen Zakona o lokalnih volitvah). Pri pogojih za imenovanje predsednika vlade, ministrov in državnih sekretarjev obstaja pravna praznina, saj veljavna zakonodaja ne predpisuje prav nobenih pogojev - niti najbolj osnovnih, kot sta poslovna sposobnost ali polnoletnost.

Uradniku pogodba o zaposlitvi preneha veljati, če je s pravnomočno sodbo obsojen na naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, z nepogojno kaznijo več kot šest mesecev zavora (2. tč 1. odst. 154. člena). Tudi poslancu, občinskemu svetniku in županu funkcija preneha, če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zavora, daljšo od šest mesecev (9. člen zakona o poslancih, 73a. člen Zakona o lokalni samoupravi). Drugače je za predsednika republike, predsednika vlade, ministre in državne sekretarje, pri katerih ni določbe, ki bi urejala prenehanje funkcije zaradi obsodbe v kazenskem postopku.

Namen sprememb tega zakona je zaostriti pogoje za nastop funkcije predsednika republike in skupaj s predlaganimi spremembami drugih zakonov te pogoje izenačiti tudi za nastop funkcij; poslancev, državnih svetnikov, predsednika vlade, ministrov, državnih sekretarjev, županov in občinskih svetnikov. Za vse našteje funkcionarje predlogi sprememb posameznih zakonov zato določajo iste vstopne pogoje: polnoletnost, državljanstvo RS, poslovno sposobnost, neobstoj pravnomočne obsodbe na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece, oziroma zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na pogojno kazen zavora v istem trajanju, neobstoj pravnomočne obsodbe zaradi katerega izmed kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva iz šestindvajsetega poglavja Kazenskega zakonika, in neobstoj pravnomočne obtožnice zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti. Kazniva dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, ki med drugim vključujejo kazniva dejanja, kot so dajanje ali jemanje podkupnine, zloraba položaja, ponarejanje uradnih listin in oškodovanje javnih sredstev, so za opravljanje javne funkcije tako izjemnega pomena, da pravnomočna obsodba, ne glede na višino izrečene kazni, vrže

nedopusten madež na integriteto takega posameznika, zaradi česar mora biti nemudoma izključen iz kandidiranja na funkcinarski položaj.

V zvezi s prenehanjem funkcije določa ta zakon, kot tudi predlogi sprememb zakonov za preostale funkcionarje, poleg pravnomočne obsodbe na nepogojno kazen zapora, daljšo od treh mesecev oziroma pri uradno pregonljivih, naklepnih kaznivih dejanjih tudi na pogojno zaporno kazen v istem trajanju, kot razlog za prenehanje tudi obsodbo zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, ne glede na kazen, in vloženo pravnomočno obtožnico zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti. Pravnomočna obtožnica namreč kljub nedvoumni domnevi nedolžnosti predstavlja že sorazmerno visoko stopnjo presoje utemeljenosti očitnega kaznivega dejanja in to ne le s strani policije in tožilstva, ampak tudi sodišča. Zato je v državah z visoko (t.j. normalno in običajno) ravnijsko politične kulture stvar nenapisane norme oz. obvezujočega pravila, da se taki politiki začasno - torej do dokončnega sodnega epiloga - s svoje funkcije umaknejo in se tako izognejo morebitnemu konfliktu interesov ter zlorabi oblasti, kar omogoči pravosodni veji oblasti, da neovirano opravi svoje delo. Standardi za prenehanje funkcije morajo biti v tem primeru strožji od tistih, ki veljajo za uradnike. Poleg možnosti izvajanja neprimernih pritiskov na delo pravosodnih organov, ki jih povzroča vztrajanje politika v kazenskem postopku na svoji funkciji, in posledičnega nezaupanja javnosti tako v delo politike kot pravosodja, je neprimerno tudi sporočilo, ki ga tako ravnanje pošilja svojim podrejenim, t.j. uradnikom. Za uradnike ne morejo veljati višji standardi, kot veljajo za politike, temveč obratno.

V tem zakonu predlagane spremembe so usklajene s sočasno predlaganimi spremembami in dopolnitvami; Zakona o volitvah v državni zbor, Zakona o poslancih, Zakona o državnem svetu, Zakona o lokalnih volitvah, Zakona o lokalni samoupravi in Zakona o vladi.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva. Določene stroške za nadomestne volitve lahko pričakujemo v primerih, ko bi iz razlogov, ki jih ta zakon prinaša, prenehal veljati mandat voljenemu predsedniku republike. Vendar bi ti stroški nastopili tudi tedaj, če bi v skladu z etičnimi načeli v politiki, tak funkcionar odstopil sam brez prisile zakona.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

Ureditev aktivne in pasivne volilne pravice za osebe, ki so storile kazniva dejanja (in bile obsojene na zaporno kazen), je zelo različna. V večini držav imajo osebe, ki so obsojene zaradi kaznivih dejanj, pravico voliti brez omejitev, vendar obstaja nekaj držav, kjer je zaradi obsodbe osebe omejena že aktivna, kaj šele pasivna volilna pravica. Na podlagi obstoječe prakse sodišč lahko ugotovimo, da so omejitve aktivne volilne pravice sporne z vidika človekovih pravic. Omejitve pasivne volilne pravice pa imajo močne argumente.

V številnih državah lahko osebe, ki so obtožene zaradi kaznivih dejanj ali obsojene na zaporno kazen, volijo brez omejitev. Vendar pa v nekaterih državah npr. zaporniki ne morejo kandidirati oz. biti izvoljeni.

Estonska ustava v 58. členu določa, da se udeležba na volitvah lahko z zakonom omeji državljanom, ki so bili obsojeni in jim je bila odvzeta prostost. Na Madžarskem aktivne volilne pravice nimajo osebe, ki jim je na podlagi pravnomočne sodbe prepovedano sodelovanje v javnih zadevah, osebe, ki so zaprte na podlagi pravnomočne sodne odločbe, ali so v obveznem institucionalnega varstvu na podlagi pravnomočne sodne odločbe, ki je bila izdana v kazenskem postopku. Na Poljskem osebe, ki jim je bila s pravnomočno sodbo sodišča odvzeta pravna sposobnost, volilna pravica ali javne pravice (public rights) nima pravice do udeležbe na referendumu ali volilne pravice. V Romuniji vse osebe, ki jim je s pravnomočno odločbo sodišča odvzeta volilna pravica, ne morejo glasovati. Za člana danskega Folketinga je lahko izvoljen vsak, ki ima volilno pravico, razen če je kaznovan za dejanje, zaradi katerega po javnem mnenju postane nevreden, da je član Folketinga. Vendar lahko oseba kljub temu vedno kandidira na volitvah, ne glede na ugovore o neupravičenosti. V Belgiji ni omogočeno, da glasujejo tisti, ki so bili obsojeni za kaznivo dejanje.

Po mnenju Beneške komisije (URL: [http://www.venice.coe.int/docs/2005/CDL-AD\(2005\)011-e.pdf](http://www.venice.coe.int/docs/2005/CDL-AD(2005)011-e.pdf)) je treba zapornikom omogočiti, da uveljavljajo svojo pravico voliti brez omejitev, razen če to predstavlja del kazni. V takšnih primerih pa je ključno načelo sorazmernosti in nujnosti, ki mora biti spoštovano v demokratični družbi. Zaporna kazen ne sme avtomatično pomeniti tudi odvzema ene najpomembnejših političnih pravic – pravice voliti. Beneška komisija v svojem kodeksu dobre prakse določila štiri kumulativne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za odvzem volilne pravice: določenost z zakonom, spoštovanje načela sorazmernosti, da je odvzem utemeljen zaradi mentalne nezmožnosti ali obsodbe za hudo kaznivo dejanje, in da je podlaga sodba sodišča.

V Latviji, na Portugalskem in v Španiji obtožba ali začetek kazenskega postopka zoper poslanca lahko vodi k njegovi (začasni) izključitvi iz parlamenta - takoj ali po odločitvi parlamenta.

Če latvijski parlament soglaša, da se zoper poslanca začne kazenski pregon, le-ta izgubi pravico do udeležbe na zasedanjih parlamenta, sejah odborov in drugih institucij, v katere je bil izvoljen ali imenovan s strani parlamenta, dokler obtožbe niso ovržene, ali do veljavnosti sodbe. V tem času ima tožilstvo pravico uporabiti vse nujne ukrepe v skladu z zakoni, ki urejajo kazenski postopek. Če je poslanec obsojen storitve kaznivega dejanja, se šteje, da je izključen iz parlamenta z dnem začetka veljavnosti sodbe.

Ko je obtožba na Portugalskem dokončna, parlament po seznanitvi z mnenjem etičnega odbora odloči o (začasni) izključitvi poslanca, da se postopki lahko nadaljujejo. (Začasna) izključitev je obvezna v primeru resnega kaznivega dejanja, za katerega je predpisana kazen več kot treh let in »in flagranti delicto«. Čas začasne izključitve je lahko omejen glede na okoliščine, primerno izvajanju mandata in poteku kazenskega postopka.

V Španiji se poslancu (začasno) odvzame parlamentarne pravice in dolžnosti, ko parlament odobri zahtevo sodišča za začetek kazenskega postopka. Na podlagi obtožbe je poslanec priprt, (začasna) izključitev velja za čas pripora. Poslancu se parlamentarne pravice in dolžnosti odvzamejo tudi v primeru, da to zahteva pravnomočna obsodba oz. v primeru, ko izvajanje obsodbe povzroči nezmožnost opravljanja parlamentarnih dolžnosti.

V Kanadi je članu Senata, ki je obtožen kaznivega dejanja, mandat zamrznjen. V Ukrajini je poslanec odpoklican, ko obtožba zoper njega postane pravnomočna.

V Litvi poslanec ne more biti izključen, če pa je osumljen storitve kaznivega dejanja, lahko najmanj $\frac{1}{4}$ poslancev zoper njega v parlamentarno proceduro vloži predlog za začetek postopka ustavne obtožbe (to velja tudi za predsednika republike in sodnike). Če je poslanec osumljen storitve kaznivega dejanja, mora generalni državni tožilec o tem nemudoma obvestiti parlament. Predsednik parlamenta mora za vsako konkretno kaznivo dejanje predložiti poseben osnutek resolucije. Resolucija o odvzemu mandata je sprejeta, če zanjo glasuje $\frac{3}{5}$ poslancev. Z dnem objave resolucije v množičnih medijih se smatra, da je bil poslancu odvzet mandat. Če resolucija ni sprejeta, to pomeni, da parlament ni odobril ustavne obtožbe. Poslanec, zoper katerega se začne postopek ustavne obtožbe, lahko odstopi v kateri koli fazi ustavne obtožbe pred začetkom glasovanja. V tem primeru se postopek ustavne obtožbe ustavi.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o volitvah predsednika republike (Uradni list RS, št. 39/1992, 11/2003 - Skl. US, 73/2003 - Odl. US, v nadaljevanju – Zakon o volitvah predsednika republike), se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

"2. člen

Pravico voliti predsednika republike ima državljan Republike Slovenije, ki je na dan glasovanja dopolnil osemnajst let starosti in mu ni odvzeta poslovna sposobnost.

Pravico biti voljen za predsednika republike ima posameznik, ki poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjuje tudi naslednje pogoje:

- da ni bil pravnomočno obsojen zaradi katerega izmed kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva,
- da ni bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece, ali zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na pogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece,
- da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

2. člen

V Zakonu o volitvah predsednika republike se za 18. členom doda nov, 18.a člen, ki se glasi:

»18.a člen

Posamezniku, ki po določbah drugega odstavka 2. člena tega zakona nima pravice biti voljen za predsednika republike, ker je pravnomočno obtožen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, prepoved kandidiranja zaradi te obtožnice preneha po preteku treh let od njene pravnomočnosti.«

3. člen

Za 25. členom Zakona o volitvah predsednika republike se doda novo, IV. poglavje, ki se glasi:

"IV. PRENEHANJE MANDATA PREDSEDNIKA REPUBLIKE."

Dosedanje IV. poglavje postane V. poglavje.

4. člen

V Zakonu o volitvah predsednika republike se v novem IV. poglavju dodajo novi, 26., 27. in 28. člen, ki se glasijo:

"26. člen

Predsedniku republike preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je pravnomočno obtožen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od treh mesecev, ali zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na pogojno kazen zapora, daljšo od treh mesecev,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva,
- če odstopi,
- v drugih primerih, ki jih določa zakon.

Predsedniku republike preneha mandat z dnem, ko državni zbor ugotovi, da so nastali razlogi iz prejšnjega odstavka.

V primeru prenehanja mandata po 3., 4. ali 5. točki predsedniku republike mandat preneha z dnem, ko državni zbor prejme obvestilo s strani sodišča, da je obtožnica oziroma sodba pravnomočna.

27. člen

Predsednik republike, ki mu je mandat prenehal, ker je pravnomočno obtožen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, po koncu mandata ni upravičen do prejemanja nadomestila, ki bi mu sicer pripadalo.

28. člen

Predsednik republike, ki mu je mandat prenehal, ker je bil pravnomočno obtožen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, je v primeru

pravnomočne oprostilne sodbe upravičen do odškodnine po splošnih pravilih obligacijskega prava.«

Dosedanji 26., 27. in 28. člen postanejo 29., 30. in 31. člen.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S spremembo 2. člena se za aktivno volilno pravico določa dodaten pogoj poslovne sposobnosti, za pasivno volilno pravico pa se določajo trije izločilni kriteriji za kandidiranje na volitvah za predsednika republike. Prvi kriterij izloča kandidate, ki so pravnomočno obsojeni zaradi katerega izmed kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva. Drugi kriterij izloča kandidate, pravnomočno obsojene na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece ali zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, pravnomočno obsojene na pogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece. Tretji kriterij pa izloča kandidate, zoper katere je vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

K 2. členu:

Predlagani 18.a člen ureja situacijo, ko sodni postopek ne bi bil končan v razumnem roku, zaradi česar posameznik, zoper katerega je bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ne bi mogel kandidirati. Člen določa, da kolikor postopek ni končan v treh letih po pravnomočnosti obtožnice, prepoved kandidiranja zaradi tega razloga preneha.

K 3. členu:

Člen uvaja novo poglavje v Zakon o volitvah predsednika republike, ki ureja prenehanje mandata predsednika republike. Ureja tudi ustrezno preštevilčenje preostalega poglavja v nadaljevanju zakona.

K 4. členu:

V predlaganem 26. členu se v zakon uvajajo razlogi za prenehanje mandata predsedniku republike. Poleg splošnih in naravnih razlogov (izguba volilne pravice, trajna nezmožnost opravljanja funkcije, odstop) se za prenehanje mandata uvajajo tudi trije razlogi, ki so enaki izločitvenim kriterijem za kandidiranje na volitvah za predsednika republike in jih kot takšne uvaja predlagana sprememba 2. člena Zakona o volitvah predsednika republike, zajeta v 1. členu tega zakona.

Obenem se ureditev prenehanja mandata v primerih, ko do prenehanja pride na podlagi pravnomočne sodbe ali obtožnice, veže na seznanitev državnega zbora z obvestilom sodišča oz. tožilstva. Za razliko od drugih primerov prenehanja mandata, kjer je potrebno neko ugotavljanje dejstev oziroma razlogov, v primeru, ko gre za obvestilo sodišča o pravnomočnosti sodbe oz. obtožnice, povsem zadostuje le seznanitev državnega zbora s tem obvestilom.

Predlagani 27. člen izključuje pravico do prejemanja nadomestila predsedniku republike, ki mu sicer po zakonu pripada po prenehanju mandata, če mu mandat preneha iz razloga pravnomočne obtožnice zaradi naklepnega kaznivega dejanja.

Predlagani 28. člen pa opredeljuje upravičenost »razrešenega« predsednika republike do odškodnine po splošnih pravilih obligacijskega prava v primeru, ko mu je mandat prenehal zaradi pravnomočne obtožnice in je bil kasneje v sodnem postopku pravnomočno oproščen.

Posledično se z uvedbo predlaganih novih členov ustrezno preštevilčijo preostali trije členi zakona.

K 5. členu:

Člen ureja začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO TISTIH DOLOČB ZAKONA, ZA KATERE SE PREDLAGAJO SPREMEMBE IN DOPOLNITVE

2. člen

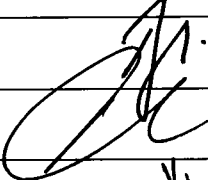
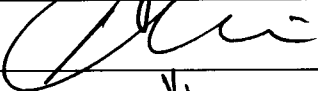
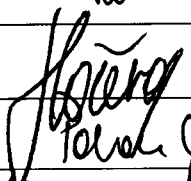
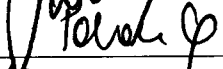
Pravico voliti in biti voljen za predsednika republike ima državljan Slovenije, ki je na dan glasovanja dopolnil osemnajst let starosti.

Priloga:

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV

**Rihard Braniselj
Dr. Gregor Virant
Kristina Valenčič
Mag. Katarina Hočevar
Polonca Komar
Branko Kurnjek**

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV

ŠT.	IME IN PRIIMEK	PODPIS
1.	Rihard BRANISELJ	
2.	dr. Gregor VIRANT	
3.	Kristina VALENČIČ	
4.	Mag. Katarina HOČEVAR	
5.	Polonca KOMAR	
6.	Branko KURNJEK	